

PRZYRZUCIĆ (2) *vb pf*

[*fut 2 sg przyrzucisz.*] ◊ [*praet 3 sg m przyrzucił (1).*] ◊ [*imp 3 pl niechaj przyrzucą (1).*] ◊ [*impers praet przyrzuc(o)no.*]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. [*Podrzucić czymś, kierując na określony cel (tu o podrzuceniu drapieżnego ptaka do lotu):* Doftániełz go [*lelka*] z rufznice/ doftániełz go y sídełkami/ doftániełz go też y z iáłtrząbem/ ábo z krogulcem/ gdy dobrze przyrzuciłz. *CygMyśl D3v.*]

2. [*Dodać, dołożyć [co do czego]:* A ták o tem miešcu nielza ináčzey rozumieć/ iedno że do niego to słowo BOG przyrzucono (*marg*) Miešce do Rzim. w 9: wi. 5 z fałszowano. (–) *BudArt K3.*]

3. [*Wydać wyrok, wyznaczyć karę (o Bogu) [komu] (1)* : Pan widząc niewinność onego nędzniká [*tj. Adama, pierwszego człowieka*]/ iż iełt zwiedzyon á omylon/ ácz mu iuż przyrzucił y íkazał mu doczešną śmierć ná ciele iego/ á wżakoż zoftáwił to w miłofierdzyu swoim/ iż s czáfem śwjm záfie go ożywić miał/ á przyiąć go záfie w łáfkę á w miłofierdzie swoie. *RejPos 101.*

4. [*Oddać nie przyjąwszy, odrzucić; przen; żart. [kogo komu] (1)* : Mnie fie widzi Miłościwy pánie/ żem dofyć powiedział/ á ku memu vpodobániu niechciał bych áby czo więcey nád to páni tá przymiotow miáłá. Ale iegli fie oná Ich Miłofciam nie podoba/ łatwia to/ niechay ią mnie przyrzucą/ obiecuię/ o to fie nie rozgniewać. *GórnDworz Bb8.*

Synonimy: 2. *przysadzić, przystawić.*

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

Cf PRZYRZUCENIE, PRZYRZUCONY